

afviste enhver Tale om Beskyttelsesforanstaltninger for Industrien, det er Sandheden. Den gik den 3. August til at gennemføre en Foranstaltning, som den igen for det halves Vedkommende har ophævet, og den har stillet i Udsigt, at om nogle faa Maaneder falder det hele bort. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ikke er Talerør for Industrien, naar han erklærer sig tilfreds med det, der saaledes er udrettet. Det ærede Medlem taler om Deklamationer, det forekommer mig ikke, at de Dagsordener, som foreligger her i Dag, kan sammenlignes med Deklamationer, det er faa og korte, klare Ord, der siger Sandheden, den for de Konservativer som for Venstre i højeste Grad ubehagelige Sandhed.

Formanden: „hyklede“ er ikke noget passende Udtryk.

Holstein: Min ærede Kollega Hr. Fraenkel bebrejdede mig, at min Dagsorden var kommet for tidlig. Han bebrejdede mig ikke, at den efter sit Indhold var uberettiget, men blot, at den var kommet for tidlig. Jeg kan godt forstaa denne Bebrejdelse fra det ærede Medlems Side, thi det ærede Medlem har jo nu i 2 Aar været vant til at arbejde sammen med en Regering, som altid kommer bagefter, den er kommet bagefter i sin Finanspolitik, den er kommet bagefter i sin Skattepolitik, bagefter i sin Laanepolitik, — Dollarlaanet —, bagefter i sin Industripolitik, bagefter i sin Militærpolitik; der har overhovedet ikke været eet stort Spørgsmaal af Betydning, uden at Ministeriet er kommet bagefter den gunstige Tid, og da min ærede Kollega nu er blevet vant til dette Samarbejde, kan jeg godt forstaa, at han bebrejder mig, at jeg er kommet for tidlig. Netop i disse Dage for et Aar siden, under Finanslovbehandlingen i Fjor, gjorde jeg mig til Talsmand for nøjagtig den samme Handelspolitik, som min ærede Kollega Hr. Drachmann nu har gjort sig til Talsmand for og har vakt saa umaadelig Opsigt om, jeg gjorde det ganske kort og konkret, han har gjort det udførligt med den Indsigt, med den Adgang, han har til at følge dette Spørgsmaal sagligt og praktisk til Bunds, og jeg anerkender i høj Grad den fortræffelige Tale, han holdt, men jeg vil gerne have Lov til at konstatere, at den stemmer nøjagtigt med de Synspunkter, jeg gjorde gældende for et Aar siden. Det var ogsaa for tidligt; selvfølgelig, naar det ærede Medlem Hr. Drachmanns Tale i Aar er kommet for tidlig, maa min Tale i Fjor ogsaa være kommet for tidlig, og hans Tale er aaben-

bart kommet for tidlig. Den Paastand, han nu gør gældende, at min Dagsorden er Nonsens, tror jeg kun vil holde Stik, hvis den Fortolkning, som min ærede Kollega Hr. Fraenkel lægger ind i den, nemlig at det her drejer sig om en saglig akademisk, om jeg saa maa sige en statsvidenskabelig Diskussion om Frihandel og Beskyttelse. Det gør min Dagsorden nemlig slet ikke, den drejer sig om noget politisk, den drejer sig simpelt hen om, hvorvidt den højtærede Landbrugsministers Tale forleden Dag, de Udtalelser, han fremsatte, de Synsmaader, han gjorde gældende, skal staa som Udtryk for Ministeriets Opfattelse af den Sætning i de Konservatives Dagsorden, at de nærer fuld Forvisning om, at Ministeriet vil føre en for alle Erhverv betryggende økonomisk Politik, altsaa ogsaa for Byerhvervene, der hidtil har været tilsidesat paa det groveste af den nuværende Regering. Hvis den højtærede Landbrugsministers Betragtning svarer til den højtærede Statsministers — den svarer utvivlsomt til de øvrige Ministres, til den højtærede Forsvarsministers og ganske sikkert ogsaa til den højtærede Handelsministers —, vil det sige, at den Dagsorden, hvorpaa de Konservativer har bygget og tror, at de fremtidig kan bygge deres Samarbejde med Venstre, er positivt annulleret, og det var det, jeg ønskede at faa fastslaaet ved denne Dagsorden. Altsaa, enten kunde den højtærede Statsminister klart og tydeligt sige, at han siger god for Landbrugsministerens Udtalelser, og gøre dem til sine — og saa er det givet, at saa er Dagsordenen af 19. Oktober annulleret, den eksisterer ikke mere, Landbrugsministeren har slaaet den ud med et Kølleslag —, eller den højtærede Statsminister kunde desavouere Landbrugsministeren. Men det har han paa ingen Maade gjort; han har aldeles ikke desavoueret Landbrugsministerens principielle Synsmaade. Hvad har den højtærede Statsminister sagt? Han har sagt, at Statsministerens Udtalelser maa være afgørende, og samtidig har han sagt, at der i Landbrugsministerens Udtalelser ikke er noget, der strider mod hans Udtalelser eller mod Dagsordenen af 19. Oktober. Se, det er, hvad den højtærede Statsminister har sagt. Nu siger min ærede Kollega Hr. Drachmann, at heldigvis er denne Diskussion Nonsens. Jeg tror nu, at min ærede Kollega skulde være forsigtig med at stemple denne Diskussion som Nonsens, thi faktisk er Forholdet det, at det eneste, min ærede Kollega.....

Formanden: Det ærede Medlem!